

Sviranje pred publikom je najveće zadovoljstvo

vijesti.me/kultura/588482/sviranje-pred-publikom-je-najvece-zadovoljstvo

JK

Jelena Kontić

03.02.2022. 12:47h

Uz autentičan i topao zvuk jedinstvene barokne trube publika u Podgorici biće u prilici da se uvjeri na koncertu kamernih ansambala Crnogorskog simfonijskog orkestra koji će sutra biti upriličen u Muzičkom centru Crne Gore (MCCG). Naime, prva truba Crnogorskog simfonijskog orkestra, **Aleksandar Arsić**, sutra večer će nastupiti kao solista, svirajući baroknu trubu na koncertu koji počinje u 20 časova u Velikoj sali MCCG. Tom prilikom, zajedno sa kolegama, Arsić će publici približiti i ljepotu i jedinstvenost barokne muzike uopšte, kao i virtuoznost i unikatnost barokne trube, specifičnog istorijskog instrumenta o kojem Arsić detaljnije govori u razgovoru za “Vijesti”.

Iz MCCG najavljuju da će na koncertu nastupiti Kamerni ansambli Crnogorskog simfonijskog orkestra, a pod upravom gostujućeg šefa-dirigenta **Mladena Tarbuka** iz Hrvatske. Pored Arsića, na koncertu će, takođe kao solisti, nastupiti i hornistkinje **Ana Abramović** i **Maša Tulić** i violončelisti **Vladimir Drobnjak** i **Ana Zakrajšek**, sve članovi CSO-a.

Nakon savremenog djela koje je komponovao Mladen Tarbuk “Sebastian u snu”, biće izvedene tri kompozicije iz perioda baroka od kojih je prvi “Koncert u g-molu za dva violončela i gudače” italijanskog kompozitora **Antonija Vivaldija** koji je odigrao

presudnu ulogu u formiranju žanra baroknog solističkog koncerta. Nakon Vivaldijevog djela slijedi “Koncert za dvije horne, gudače i kontinuo u D-duru” njemačkog kompozitora **Georga Filipa Telemana**, jednog od najproduktivnijih autora u historiji muzike čiji opus broji više od 6.500 djela. Zatim, kao posljednji u nizu baroknih ostvarenja slijedi “Koncert u D-duru za trubu, gudače i kontinuo” **Đuzepea Torelija** koji i Arsić najavljuje i objašnjava zbog čega je Toreli značajan kompozitor, prvenstveno za trubu. Na kraju koncerta publika će biti u prilici da čuje treću svitu za gudače “Drevne melodije i plesovi”, italijanskog kompozitora 20. vijeka, **Otorina Respigija**.

Prije koncerta, u Kamernoj sali Muzičkog centra Crne Gore biće upriličeni “Razgovori pred koncert” koje će voditi maestro Mladen Tarbuk, u 19.30 časova.

Arsić od 2007. godine svira u Crnogorskom simfonijskom orkestru, a rođen je 1983. u Beogradu, gdje je završio Nižu i Srednju muzičku školu “Kosta Manojlović”. Diplomirao je 2008. godine na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu, duvački odsjek, instrument truba, u klasi profesora **Mladena Đorđevića**, a 2011. godine je završio i specijalističke studije u istoj klasi. Tokom školovanja je učestvovao na brojnim takmičenjima u zemlji i inostranstvu na kojima je osvojao nagrade i priznanja. Svoj prvi cjelovečernji koncert održao je sa 16 godina, navodi se u njegovoj biografiji, a od tada je ostvario niz solo resitala, nastupao na koncertima sa orkestrom kao solista i postao član brojnih kamernih ansambala. Učestvovao je na svim značajnim muzičkim festivalima u Srbiji i regionu. Nastupao je širom Evrope i Amerike, a paralelno sa solističkim aktivnostima aktivan je i kao muzičar u orkestrima, ali i pozorištima, a ima i pedagoško iskustvo za sobom. Usavršavao se na brojnim seminarima i majstorskim kursevima kod eminentnih solista i poznatih profesora. U razgovoru za “Vijesti” on najavljuje sjutrašnji koncert i govori o svom pozivu.

Kao solista na baroknoj trubi nastupićete na sjutrašnjem koncertu Crnogorskog simfonijskog orkestra koji ponovo predvodi dirigent Mladen Tarbuk, koji je šef-dirigent CSO-a ove sezone. Kakav je repertoar pripremljen za ovu priliku i šta publika može očekivati?

Ovaj koncert je koncert ansambla Crnogorskog simfonijskog orkestra, ali kao solisti će se predstaviti upravo članovi orkestra, među kojima sam i ja. Izvodićemo djela barokne muzike, za dvije horne, za dva violončela, a ja ću svirati Torelijev koncert za trubu. Mladen Tarbuk je naš šef-dirigent i on je osmislio tu ideju da se kao solisti ove sezone na koncertima predstavljaju i članovi našeg orkestra. Do sada smo imali tri koncerta sa maestrom Tarbukom i ta saradnja je zaista jedno divno i korisno iskustvo.

Djeluje kao dobra ideja da crnogorska publika dobije priliku da bliže upozna sastav CSO-a čiji ste Vi član još od 2007. godine. Kako doživljavate sjutrašnji nastup?

Jeste, ja sam na poziciji prve trube CSO-a baš od 2007. godine, ali ću se na ovom koncertu predstaviti na jednom drugačijem, novom instrumentu, a to je barokna truba. To je instrument koji je zapravo replika instrumenta iz 16. vijeka, a koji nije ni nalik današnjim, modernim instrumentima, već nosi jedan poseban i specifičan zvuk toliko moćan da

publiku može vratiti u autentičan period i zvuk baroka. Vjerujem da će publika biti u prilici da čuje i osjeti kako je taj instrument zvučao baš u ono vrijeme. Sviram Torelijev koncert jer su upravo italijanski kompozitori trubu kao instrument izdvojili u solistički instrument, do tada je truba korišćena samo za fanfare ili samo u signalnim potrebama. Tek u baroku u Italiji truba je postala solistički instrument.

m: Muzički centar
Crne Gore

Kamerni ansambli
*Crnogorskog simfonijskog
orkestra*

DIRIGENT
Mladen Tarbuk
Hrvatska

SOLISTI
Ana Abramović
Maša Tulić
horne

Vladimir Drobnjak
Ana Zakrajšek
violončela

Aleksandar Arsić
truba

MUZIČKI CENTAR
CRNE GORE - Velika sala

PETAK
4.2.2022.
20^h

foto: Muzički Centar Crne Gore

Da li biste kazali nešto više o baroknoj trubi, njoj instrumentalnosti, tonu? Ona je u periodu baroka zamijenila rog, što dosta govori o njoj prisutnosti u životu čovjeka kroz istoriju. No, koliko je barokna truba specifična i koliko se putem nje može iznijeti virtuozičnost, umjetnost, ali i uzvišenost koju kao jedan istorijski instrument ona posjeduje? Da li je sviranje na baroknoj trubi drugačije i zahtjevnije?

Tako je, u pravu ste. Istorija trube i nastanak trube seže još iz 2000. godine prije naše ere. Važno je spomenuti da se truba spominje i u Bibliji, što pokazuje da su počeci tog instrumenta prilično davni. Truba je od tih svojih početaka prošla velike promjene u svojoj strukturi i igrala važne uloge u životu raznih civilizacija. Barokna truba se sastoji od jedne cijevi koja se postepeno širi u zvono i u korpus i na njoj se može svirati samo u jednom tonalitetu. Barokna truba nema ventile kao sadašnje, moderne trube i zbog toga se drugačije zove prirodna truba ili barokna prirodna truba. Tehnički je jako teška za savladati jer se kontrahovanjem mišića i kontrolom vazdušnog stuba javljaju tonovi, što je vrlo izazovno za izvođača, ali opet, kada se njome ovlada - barokna truba daje jedan vrlo autentičan zvuk, topao zvuk u koji će i publika na koncertu moći da se uvjeri. Svakako da se na njoj može virtuožno svirati.

Šta je Vas privuklo trubi, kada ste prepoznali baš muziku i trubu kao svoj životni poziv, odnosno instrument, i odlučiti da u tom smjeru nastavite obrazovanje?

Trubu kao instrument sam počeo da sviram sasvim slučajno. Krenuo sam u muzičku školu i želio neki drugi instrument, ali pošto sam bio krupnije građe i konstitucije tadašnja komisija je odlučila da upišem trubu. Zahvaljujući divnom profesoru **Vedranu Nenadoviću** ja sam taj instrument i zavolio. Vrlo rano sam krenuo i da osvajam nagrade na takmičenjima i tako sam već u srednjoj školi znao da će to biti moj životni poziv ili profesija, naravno, nakon Akademije i svega što je došlo. Vrlo rano sam zavolio instrument i vezao se za njega. Nijesam više mlad muzičar, imam 38 godina, ali mogu reći da sam do sada u Crnoj Gori odsvirao više od 300 koncerata, plus koncerte u regionu na kojima sam svirao, tako da sam zadovoljan u Crnogorskom simfonijskom orkestru sa kojim ću nastaviti saradnju i u budućnosti.

foto: Duško Miljanić

Da li sviranje trube zahtijeva neku posebnu praksu, vježbu, čuvanje kondicije?

Truba je tehnički veoma zahtjevan instrument. Svaki instrument nosi svoju problematiku, ali za razliku od nekih drugih instrumenata, mi trubu sviramo mišićima lica i usnama i moramo da se ponašamo kao vrhunski sportisti, što znači da moramo imati određene periode vježbanja, pauze, jasan sistem vježbanja, kontinuitet... Sve to izgleda bukvalno kao neki sportski trening - od zagrijavanja do vježbanja, sa puno dugih tonova za izdržljivost, pa do opuštanja usana na kraju vježbanja, tako da je sve to jedan kompleksan sistem vježbi koje mi svakodnevno upražnjavamo. S obzirom na to da sam ja trubač jasno mi je koja je problematika u pitanju, ali opet, meni se čini da je svaki drugi instrument teži od same trube. Ali da, definitivno jeste potrebna neka fizička sprema da bi se održavao kapacitet pluća, ali i da bismo mogli svirati na visokom nivou.

Vi ste član i mnogih regionalnih, evropskih, ali i svjetskih ansambala, orekstara. Kako to internacionalno iskustvo rada, saradnje i muziciranja u različitim sastavima, različitim kulturama i pred drugačijom publikom, koja samim tim ima i drugačije zahtjeve, potrebe i očekivanja, utiče na Vas - i profesionalno i lično?

Svaki koncert je novo iskustvo i novo dokazivanje, a u našem poslu posebno nikada se ne živi od stare slave. Svaki nastup i svaka saradnja donose neko iskustvo, bilo ono dobro ili loše, a u 99 odsto slučajeva mi muzičari nešto naučimo, bilo od novih dirigenata ili od novih kolega. Ja imam sreću da sviram trubu koja je jedan deficitaran instrument i zahvaljujući tome dobijam pozive mnogih orkestara u regionu. Honorarni sam član Sarajevske filharmonije, Simfonijskog orkestra mladih, saradujem sa Beogradskom filharmonijom po potrebi, takođe sam stalni gostujući član ansambla za r... muziku "New Trinity Baroque" iz Sjedinjenih Američkih Država..., tako da su to sve neki dodatni angažmani pored stalnog posla koji oplemenjuju našu karijeru i pomažu nam da se kao solisti i svirači razvijamo i budemo što bolji i sigurniji u sviranju.

Pored orkestarskog i umjetničkog, imate i iskustvo u pedagoškom radu?

Radio sam kao pedagog i bavio se pedagogijom u Muzičkoj školi "Kosta Manojlović" u Zemunu gdje sam predavao trubu i kamernu muziku, a takođe sam i tri godine predavao na Muzičkoj akademiji na Cetinju, ali i držao veliki broj seminara. Pošto sam još uvijek mlađi svirač, muzičar, mogu reći da me i dalje sviranje i nastup na sceni ispunjava više nego pedagogija, pa sam se zbog toga odlučio za izvođačku karijeru, primarno u odnosu na pedagošku. Možda će mi pedagogija biti veći izazov kako budem stariji, ali za sada mi sviranje pred publikom i izlazak pred publiku pričinjavaju najveće zadovoljstvo.

Da li biste nešto dodali, možda pozvali publiku na sjutrašnji koncert?

Samo bih napomenuo da ću nastupati zajedno sa kolegama solistima, takođe članovima CSO-a. Tu su naši violončelisti **Vladimir Drobnyak** i **Ana Zakrajšek**, kolegice hornistkinje **Ana Abramović** i Maša Tulić. Svi ćemo svirati barokni repertoar, tako da ćemo upriličiti jedno lijepo veče baroka za sve prisutne. Takođe, gudački dio orkestra će

svirati kompoziciju čiji je autor naš šef-dirigent, tako da će sve skupa činiti jedan jedinstven koncert koji je svakako i jedna jedinstvena prilika da se barokna truba čuje uživo u Crnoj Gori.

Moderna tehnologija odvraća djecu od muzičkih škola

Da li biste mogli uporediti klasičnu muziku danas i njen položaj u modrnijem dobu i onda kada ste Vi počinjali njome da se bavite, upravo zbog toga što to nije bilo tako davno, ali jeste značajno drugačije? Sve današnje tehnologije i alati nijesu bili pristupačni, baš kao ni društvene mreže i tehnologija, a do čega je to skupa dovelo, da li je doprinijelo popularnosti klasične muzike ili udaljavanju od nje, kombinaciji različitih žanrova i slično?

Današnja moderna tehnologija je rezultirala time da u muzičkim školama ima mnogo manje djece, na primjer, jer sva ta moderna tehnologija odvraća pažnju. Ipak, klasična muzika je uvijek imala i svoju publiku i svoje izvođače. Upravo to je razlog što klasična muzika traje vjekovima, za razliku od nekih žanrova koji se rode i budu trenutno u ekspanziji. Tipa, jedno vrijeme je džez bio najpopularniji žanr, kasnije rokenrol, pa elektronska muzika i tako dalje... Sve to dolazi u nekim talasima, a svjedoci smo da klasična muzika ne zamire, čemu u prilog govori i broj simfonijskih orkestara u svijetu, a kao slikovit primjer navešću samo da u Njemačkoj svaki veći grad ima svoj simfonijski orkestar. Na godišnjem planu održi se veliki broj simfonijskih koncerata koji uvijek imaju svoju publiku koja će se, nadam se širiti i sve više privlačiti mlađu populaciju koja će željeti da se bavi klasičnom muzikom profesionalno. S tim u vezi, mislim da je značajno što u Crnoj Gori postoji Muzička akademija na Cetinju koja proizvodi dobar kadar, a popunjene su i srednje muzičke škole, kao i one koje nude osnovno muzičko obrazovanje. Sve to povoljno je za budućnost klasične muzike i mogu reći da se za njen "opstanak" ne bojim niti u Crnoj Gori niti u svijetu. Klasična muzika traje vjekovima i održava se sama po sebi.